

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 30Csp/172/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317213122
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina L'achová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2317213122.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou L'achovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, Bratislava, IČO 36 854 140, zast.: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., so sídlom Prievozská 4/B, Bratislava, konajúca JUDr. Milanom Malatom, proti žalovanému: J. S., Q.. XX.X.XXXX, U. D. Q. T. XXX, o zaplatenie 437,42 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 7.6.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 437,42 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

2. V žalobe tvrdil, že dňa 29.4.2013 vystavil žalovanému (na základe jeho žiadosti) oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte, ktorým došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte, ktorej predmetom bol záväzok žalobcu poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok žalovanému peňažné prostriedky na čerpanie (úver) do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 250,- eur a ktorou sa žalovaný zároveň zaviazal uhradiť žalobcovi dlžnú sumu, ktorú predstavuje zostatok čerpaného úveru, úroky a všetky príslušné poplatky (a ktorá sa zvyšuje o zostatok neuhradenej dlžnej sumy z predchádzajúceho obdobia) ku dňu uzávierky, najneskôr v deň splatnosti. Výška minimálnej splátky bola v zmysle VOP dohodnutá vo výške 5% z dlžnej sumy, minimálne však 16,60 eur. Žalobca bol oprávnený inkasovať príslušnú splátku z bežného účtu žalovaného a žalovaný bol povinný vytvárať ku dňu splatnosti dostatočné krytie peňažnými prostriedkami na svojom bežnom účte. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu, v dôsledku čoho žalobca určil predčasnú splatnosť úveru ku ňu 25.8.2014. Zo zmluvy eviduje ku dňu 30.4.2017 pohľadávku v sume 676,89 eur (istina 365,66 eur, úrok 239,47 eur za obdobie od 26.8.2014 do 30.4.2017, úrok z omeškania 71,76 eur ku dňu 30.4.2017).

3. Na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte zo dňa 29.4.2013, žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 29.4.2013, obchodné podmienky pre ČSOB kreditnú kartu, podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, výzvu zo dňa 12.6.2014, oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 26.8.2014 a tabuľku.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe a listinným dôkazom písomne nevyjadril.

5. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 písm. b) C.s.p., keďže hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000,- eur a zároveň išlo len o otázku jednoduchého právneho posúdenia bez sporných skutkových tvrdení strán sporu.

6. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, sporové strany, resp. ich zástupcovia, na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobcom predložených listinných dôkazov.

8. Z oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte zo dňa 29.4.2013 vyplýva, že na základe žiadosti žalovaného zo dňa 29.4.2013, v ktorej žiadal o poskytnutie úveru k ČSOB Kreditnej karte, mu žalobca poskytol úver výšky úverového limitu 250,- eur s možnosťou čerpania od 29.4.2013, čím došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere k ČSOB kreditnej karte. Ku dňu otvorenia úverového účtu predstavuje výška úrokovej sadzby 18,9% ročne, debetnej úrokovej sadzby 30% ročne a výška sadzby úroku z omeškania je určená v Podmienkach a ku dňu podpisu je 5,75% ročne a žalobca je oprávnený ho meniť. Úroková sadzba je v tejto výške platná do doby, pokiaľ zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu spôsobom podľa čl. VIII. bodu 10 Podmienok. RPMN predstavuje 20,94%, priemerná hodnota RPMN je 26,62% a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavuje čiastku 275,48 eur. Dňom konečnej splatnosti úveru je v zmysle ustanovení Podmienok pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty posledný deň výpovednej lehoty. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú s povinnosťou dlžníka úver splatiť kedykoľvek na požiadanie žalobcu.

9. Listom zo dňa 12.6.2014 žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu 11.6.2014 dlh predstavuje sumu 181,74 eur, pričom nebol zabezpečený dostatok prostriedkov k úhrade splátok úveru (napriek predchádzajúcim písomným výzvam) a vyzval ho bez meškania k úhrade. Zároveň ho upozornil, že v opačnom prípade pristúpi k prehláseniu celého záväzku za predčasne splatný. Žalovaný si výzvu prevzal 16.6.2014.

10. Listom zo dňa 26.8.2014 žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu 25.8.2014 pohľadávku z poskytnutého úveru vyhlásil za splatnú a zároveň ho vyzval na zaplatenie zvyšnej čiastky v sume 368,97 eur. Žalovaný si oznámenie prevzal 2.9.2014.

11. Súd právne vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 1 ods. 4 ZoSÚ na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

Podľa ust. § 1 ods. 6 ZoSÚ ak spotrebiteľ a veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavru novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa odkladajú splátky alebo sa mení spôsob splácania a ktorej účelom je zabrániť prípadnému súdnemu konaniu o nárokoch veriteľa, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú sa na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovenia § 1 až 3, § 4 ods. 5, § 5, § 6, § 8, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až l) a o) a t), ods. 4 a 6 až 8, § 11, § 12, § 14, § 16, § 18 až 23 a § 25 až 27.

Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) a e) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

Podľa ust. § 10 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 132 ods. 1 a 2 C.s.p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

Podľa ust. § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

12. Základnou zákonnou povinnosťou žalobcu v civilnom sporovom konaní je opísať rozhodujúce skutočnosti svojho nároku (tzn. o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť), ktoré následne vykonaním dokazovania dôkazmi označenými alebo predloženými žalobcom budú potvrdené alebo

vyvrátené, keď v právnej úprave účinnej od 1.7.2016 zákonodarca výslovne uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 C.s.p.).

13. Hoci skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 C.s.p.), neznamená to, že tieto skutkové tvrdenia si má vyvodzovať súd z predložených listín, a rovnako to neznamená, že tieto skutkové tvrdenia by nemali byť dôkazmi preukázané.

14. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe, ale tiež vo vyjadrení žalovaného. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je strana, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojení s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (aj po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez ohľadu na procesné postavenie strany. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

15. Žalobca odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu, teda svoju pohľadávku, od zmluvného vzťahu so žalovaným. Týmto zmluvným vzťahom je úverový vzťah na základe zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte zo dňa 29.4.2013.

16. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy. Zároveň ide (ako vyplýva z textu zmluvy) o spotrebiteľský úver čerpaný prostredníctvom kreditnej karty, ktorý sa musí splatiť na požiadanie, preto je potrebné na predmetný zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia z. č. 129/2010 Z. z. v rozsahu podľa ust. § 1 ods. 4..

17. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy je vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preto preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

18. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania neobsahuje výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť, ani právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, teda náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. w), § 10 ods. 1 písm. c) ZoSÚ. Sadzobník nebol súčasťou predmetnej zmluvy (podľa textu zmluvy) a za súčasť nebol prehlásený ani v obchodných podmienkach. Odkaz na sadzobník poplatkov skrytý v obchodných podmienkach, ktorý navyše ani neprehlasuje sadzobník za súčasť zmluvy, nie je dostatočný, pretože ide o prejav obchodnej praxe, ktorá je spôsobilá uviesť spotrebiteľa do omylu o ekonomickej výhodnosti poskytnutého úveru a ovplyvniť jeho rozhodnutie vstúpiť do zmluvného vzťahu s dodávateľom. Podľa

ust. § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ by bolo potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

19. Žalobca v spore tvrdil, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky, pričom po ich vyčerpaní a čiastočnom platení časti dlžnej sumy nesplatil celkovo sumu 437,42 eur s príslušenstvom. Zároveň však tvrdil aj to, že maximálny úverový limit bol dohodnutý vo výške 250,- eur, čo vyplýva zo zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte. Tieto tvrdenia preukazoval listinným dôkazom, a to ním vyhotovenou tabuľkou na č. I. 29.

20. Po posúdení všetkých vykonaných dôkazov súd konštatuje, že žalobca riadne nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky v určitej výške a ani to, akú čiastku z nej žalobcovi vrátil.

21. K tabuľke na č. I. 29 súd uvádza, že nejde o riadny dôkaz o vyššie uvedenom tvrdení, nakoľko tento listinný dôkaz si vyhotovil samotný žalobca na účely tohto sporu na preukázanie jeho vlastného tvrdenia a ani z neho nevyplýva, kedy a akú sumu peňažných prostriedkov žalovaný v skutočnosti od žalobcu čerpal a kedy a akú sumu žalovaný uhradil. Žalobca súdu iný dôkaz (napr. riadny výpis z účtu) nepredložil.

22. Na základe žalobcom predložených dôkazov teda objektívne a pochybnosti nevzbudzujúcim spôsobom nie je možné zistiť to, aká suma peňažných prostriedkov bola žalovanému skutočne poskytnutá. V dôsledku vyššie uvedených skutočností je žaloba žalobcu v celom rozsahu nedôvodná.

23. K rovnakému záveru dospel v obdobnej veci žalobcu Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 6Co/589/2013 zo dňa 22.07.2014, ktorý v rámci odôvodnenia uviedol, že z ust. § 101 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p. vyplýva procesná povinnosť účastníka konania tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje právo alebo povinnosť protistrany a procesná povinnosť označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Ide o základné povinnosti účastníka sporového konania. Dôkazné bremeno sa chápe v spojitosti s procesnou zodpovednosťou účastníka konania. Táto zodpovednosť sa prejaví v jeho procesnom neúspechu. Rozsah dôkazného bremena vyplýva z hmotného práva z príslušnej hmotnoprávnej normy. V zásade platí, že dôkazné bremeno má ten, komu je podľa hmotného práva na prospech existencia určitej skutočnosti. Samotná skutočnosť uzatvorenia zmluvy o bežnom účte, ktorá odporkyňa umožňovala čerpať aj finančné prostriedky z tzv. kontokorentného úveru, totiž nepreukazuje, že táto skutočne aj tieto úverové prostriedky čerpara, a to vo výške tvrdenej navrhovateľom. Z listín, ktoré predložil na preukázanie svojho návrhu navrhovateľ nie je možné zistiť akým spôsobom, kedy a či vôbec odporkyňa peňažné prostriedky z kontokorentného úveru od navrhovateľa čerpara a či skutočne tvrdenie navrhovateľa v tom smere, že suma, ktorú uplatňuje ako istinu, tvorí len objem vyčerpaných a nevrátených finančných prostriedkov, má oporu v skutkovom stave, pričom faktom je, že z úradnej činnosti prvostupňového aj odvolacieho súdu je známe, že tak navrhovateľ ako aj ostatné banky, si pod označením istina, uplatňujú nielen klientami skutočne čerpané peňažné prostriedky kontokorentného úveru, ale aj už zosplatené úroky, úroky z omeškania, rôzne poplatky a podobne, teda príslušenstvo úveru (úroky, úroky z omeškania) alebo pohľadávky, ktoré nemajú pôvod v čerpanom úvere (poplatky) a to bez ohľadu na to, čo je potrebné rozumieť pod pojmom istina, na obsah ktorého poukazuje v odvolaní navrhovateľ.

24. S vyššie uvedeným právnym názorom sa konajúci súd plne stotožňuje, pričom ďalej uvádza nasledovné:

25. Samotné tvrdenie žalobcu o výške istiny nemôže byť správne, pretože nevyplýva z vykonaného dokazovania. Istinou úveru je suma úveru, teda suma poskytnutých peňažných prostriedkov. Istina je definovaná ako požičaná suma peňazí, z ktorej banka počíta výšku úrokov a ktorá sa splácaním znižuje; suma tvoriaca základ pôžičky, resp. požičaná suma bez úrokov a ostatných poplatkov. Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe úverový limit (250,- eur) predstavuje maximálnu sumu, ktorú je klient oprávnený čerpať, pričom úverový limit nie je možné prekročiť (uvedené vyplýva aj z obchodných podmienok). Žalobca do istiny úveru zahrnul aj úroky, ktoré sú podľa kogentných ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, a nie samotnou pohľadávkou, teda istinou. Rovnako ako úroky z omeškania. Na tejto skutočnosti nemôže zmeniť nič ani dohoda medzi stranami uvedená v Obchodných podmienkach, podľa ktorej sa úroky a debetné úroky budú účtovať na ľarchu úverového účtu. Takéto dojednania sú neplatné, pretože v zmysle § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka odporujú zákonu, a to

kogentnému ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Z povahy tohto ustanovenia (aj s ohľadom na systematické zaradenie tohto ustanovenia v Občianskom zákonníku) vyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť. Navyše je potrebné uviesť, že žalobca časť „istiny“ pozostávajúcej z úrokov neodôvodnil, teda neuviedol akým spôsobom dospel k uplatnenej výške kapitalizovaných úrokov. Zo žaloby nie je absolútne žiadnym spôsobom zrejmé, ako žalobca dospel k takejto výške úroku (na to je nevyhnutné uviesť okrem výšky úrokovej sadzby a obdobia úročenia aj sumu, ktorá sa v danom období úročí). Bremeno tvrdenia rozhodných skutočností zaťažuje predovšetkým žalobcu, ktorý sa žalobou domáha svojho práva, a v prípade, že ho neunesie, čo je aj prípad žalobcu, nemôže byť v spore úspešný. Ak by súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi túto časť žalovanej sumy, rozhodol by tak iba na základe toho, čo uviedol žalobca, teda čo požadoval bez riadneho odôvodnenia.

26. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie zostatku čerpaného úveru, úroky a všetky príslušné poplatky (a ktorý sa mal zvýšiť o zostatok neuhradenej dlžnej sumy z predchádzajúceho obdobia), v tejto časti považoval súd žalobu za nedôvodnú v dôsledku absencie už samotného tvrdenia rozhodných skutočností. Žalobca žiadnym spôsobom nekonkretizoval o aký dlh ide, kedy vznikol, v akej výške, a i., teda si dostatočne nespĺnil povinnosť tvrdenia ani dôkaznú povinnosť, čím neumožnil súdu posúdiť nárok konkrétnejším spôsobom.

27. Vzhľadom k nepreukázaniu práva na žalovanú sumu z vyššie uvádzaných dôvodov, súd žalobu zamietol.

28. Žalovaný má voči žalobcovi podľa ust. § 255 ods. 1 v spoj. s § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania v plnej výške, keďže bol v konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). S poukazom na to, že žalovanému žiadne preukázateľné trovy v konaní nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal, s tým, že o výške trov už nie je potrebné samostatne rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.